

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Dagmar Nygrínové a soudců JUDr. Marie Turkové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **I. L.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2004, č. j. 55 Az 667/2003 - 27,

takto:

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 28. 5. 2004, č. j. 55 Az 667/2003 – 27, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) včas podanou kasační stížností napadá shora označené usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 7. 4. 2003, č. j. OAM-11183/VL-10-P08-2001. Tímto rozhodnutím nebyl stěžovateli udělen azyl podle § 12, 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu). Současně bylo vysloveno, že na stěžovatele se nevztahuje překážka vycestování.

Stěžovatel rovněž požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

V žalobě, která směřovala proti uvedenému rozhodnutí žalovaného, stěžovatel v obecné rovině namítal porušení § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1 a 2, § 34 a § 46 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), a § 12 zákona o azylu. Pokud jde o skutkové důvody odkazoval na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál.

Požadoval, aby napadané rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení.

Krajský soud v Brně stěžovatele následně vyzval, aby v souladu s ustanovením § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odstranil nedostatky žaloby, tedy zejména uvedl žalobní body a důkazy k prokázání svých tvrzení. K odstranění těchto vad současně stanovil lhůtu patnácti dnů od dne doručení, přičemž stěžovatele poučil o tom, že nebude-li žaloba v této lhůtě doplněna, soud žalobu odmítne.

Ve stanovené lhůtě stěžovatel podání doplnil. Nejprve opětovně zrekapituloval namítané porušení § 3 odst. 3 a 4, § 32 odst. 1 a 2, § 34 a § 46 správního řádu a § 12 zákona o azylu, a stejně tak opětovně, co se týče skutkových důvodů odkázal na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál. K tomuto dále zejména doplnil, že v místě dřívějšího pobytu stále existuje mafiózní skupina, se kterou měl problémy. V případě návratu má obavy o své zdraví a život. Požádal o posouzení žaloby, k čemuž uvedl, že věří ve spravedlnost.

Krajský soud po posouzení věci žalobu s odkazem na § 37 odst. 5, § 65 a § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítl. Uvedl, že podání i přes doplnění nesplňuje všechny podmínky pro to, aby se soud mohl zabývat věcí meritorně, neb z něj neplyne, z jakých skutkových důvodů považuje stěžovatel napadané rozhodnutí za nezákonné či nicotné.

Proti tomuto rozhodnutí podal stěžovatel kasační stížnost, kterou posléze na výzvu soudu doplnil. Z kasační stížnosti vyplynulo, že stěžovatel považuje odmítnutí žaloby za nezákonné, a to z důvodu, že má za to, že žaloba splňovala všechny náležitosti vymezené v § 37, jakož i § 71 s. ř. s. Pokud jde o vytýkané skutkové důvody, uvedl, že tyto jsou součástí žádosti o udělení azylu, a dále součástí spisového materiálu, který se k žádosti stěžovatele o udělení azylu vztahuje; stěžovatel se navíc k těmto důvodům vyjádřil i v doplnění. Na základě výše uvedených skutečností pak požadoval zrušení napadaného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Žalovaný podal ke kasační stížnosti vyjádření, ze kterého vyplynulo, že souhlasí se závěry soudu; odkázal na správní spis. Doplnil, že posouzení právních otázek ponechává na soudu. Navrhl zamítnutí kasační stížnosti a nepřiznání odkladného účinku.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti, a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

Z obsahu kasační stížnosti plyne, že stěžovatel považuje napadené usnesení Krajského soudu v Brně za nezákonné a namítá tedy stížnostní důvod vymezený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s.

Z obsahu soudního spisu přitom Nejvyšší správní soud zjistil, že v prvním podání (žalobě) stěžovatele je uvedeno, kdo je podatelem, jaké správní rozhodnutí a v jakém rozsahu je napadáno. Dále je v podání uvedeno, že stěžovatel s napadeným rozhodnutím nesouhlasí a požaduje jeho přezkoumání. Stejně tak byly v žalobě vymezeny „žalobní body“, které podle stěžovatele spočívaly např. v tom, že správní orgán nezjistil přesně a úplně skutkový stav věci před vydáním rozhodnutí, čímž porušil povinnost uvedenou v ustanovení

§ 3 odst. 4, § 32 odst. 1 a § 46 správního řádu a v důsledku toho byla nesprávně posouzena žádost o azyl, důkazy, které si správní orgán opatřil před vydáním rozhodnutí, nebyly úplné, a došlo tak k porušení ustanovení § 32 odst. 1 správního řádu. Dále bylo namítáno, že žalovaný nedal před konečným rozhodnutím stěžovateli možnost se vyjádřit k podkladu rozhodnutí a ke způsobu jeho zjištění. Pokud jde o skutkové důvody, stěžovatel odkazoval na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál. Závěrem žaloby pak stěžovatel požadoval vydání rozsudku, jímž by Krajský soud v Brně napadené rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 4. 2003, č. j. OAM-11183/VL-10-P08-2001, zrušil a věc vrátil žalovanému správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Stejně tak ze soudního spisu vyplynulo, že na základě výzvy Krajského soudu v Brně stěžovatel označené podání (žalobu) doplnil. V doplnění žaloby ve vztahu k souzené věci zejména výslovně uvedl, že *v místě dřívějšího pobytu stále existuje mafiózní skupina, se kterou měl problémy. V případě návratu má obavy o své zdraví a život*. Požádal o posouzení žaloby, k čemuž uvedl, že *věří ve spravedlnost*.

Krajský soud následně žalobu odmítl a to z důvodu, že podání (žaloba) i přes doplnění nesplňuje všechny podmínky pro to, aby se soud mohl zabývat věcí meritorně, neb z něj neplyne z jakých skutkových důvodů považuje stěžovatel napadané rozhodnutí za nezákonné či nicotné.

K tomuto je podle Nejvyššího právního soudu třeba uvést, že ustanovení § 71 s. ř. s. stanoví, že žaloba musí kromě obecných náležitostí podání (§ 37 odst. 2 a 3 s. ř. s.) mimo jiné obsahovat žalobní body, z nichž musí být patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považuje žalobce napadené výroky rozhodnutí za nezákonné nebo nicotné.

V dané věci je tak předmětem sporu otázka, zda byly v žalobě uvedeny žalobní body, z nichž bude patrno, z jakých skutkových a právních důvodů považoval stěžovatel napadené rozhodnutí za nezákonné.

Vzhledem k tomu, že ze soudního spisu vyplynulo, že stěžovatel, co se týče právních důvodů, namítal shora označené porušení ustanovení správního řádu i zákona o azylu, a v případě skutkových důvodů odkazoval na žádost o udělení azylu, protokol o pohovoru a ostatní spisový materiál, které v doplňujícím podání doplnil o tvrzení o existenci mafiózní skupiny, se kterou měl problémy, a v případě návratu má obavy o své zdraví a život, má Nejvyšší správní soud za to, že stěžovatel uvedl žalobní body, z nichž bylo zřetelně patrno z jakých skutkových a právních důvodů považoval stěžovatel napadené rozhodnutí za nezákonné; tvrzení o pronásledování ze strany označené skupiny a následné obavy o své zdraví či život stěžovatele, splňuje podle Nejvyššího správního soudu požadavky na formulaci skutkové stránky žalobního bodu.

Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že z podání stěžovatele bylo zřejmé, jaké žalobní body stěžovatel uvádí, a Krajský soud v Brně nepostupoval v souladu se zákonem, pokud za této situace žalobu odmítl.

Nejvyšší správní soud tak na základě výše uvedeného dospěl k závěru, že důvod kasační stížnosti uvedený v ustanovení § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. byl prokázán, neboť v posuzovaném případě nebyly splněny podmínky pro odmítnutí podání. Proto kasační stížností napadené usnesení Krajského soudu v Brně zrušil a věc vrátil tomuto soudu

k dalšímu řízení. V tomto řízení je Krajský soud vázán právním názorem vysloveným Nejvyšším správním soudem v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Za této situace se Nejvyšší správní soud již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne podle § 110 odst. 2 s. ř. s. Krajský soud v Brně v novém rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** přípustné opravné prostředky.

V Brně dne 19. srpna 2005

JUDr. Dagmar Nygrínová
předsedkyně senátu